Написав Автор –Валерій Погор; переклад Ангеліни Ющук
Понеділок, 11 травня 2026, 19:31

ВОЗНЕСІННЯ ЦЕРКВИ

Давайте ми з вами уявимо тільки,
Коли наш Ісус за Своїми прийде.
А ми не готові подумати хвильку,
А Бог Своїх вибраних вмить забере. ..

Чоловік ось серйозний стоїть одиноко
І мучить себе:–«ЗапізнившсяПроспав!...».
І буде душити ця фраза жорстоко,
Сьогодні Господь Свою Церкву забрав...

–«Я знав,о,я знав,що все так і буде,
Мені говорила це мати моя.
Надіявся сміло,що часу ще буде
І думав,що встигну до того я дня!...».

Старенька бабуся на лавочку сіла
І фраза виходить з її вуст одна:
–«А я ось подружці своїй не простила,
Що буде зі мною?...Спасенна вона!

О,як я шкодую,що їй не простила
І образа велика у серці була.
Це так гордість моя мене одоліла
І я у гріху цім так сліпо жила!...».

В молитовному домі християни зібрались,
Ридаючи вголос перед вівтарем.
Це ті,що на зібрання йти не старались:
–«Що ж буде то з нами?Куди ми підем?...».

Та саме гучніше ридала із них
Одна дівчина: –«Мамо,о,мамо моя!
Неслухняність моя–це великий мій гріх
І пізно до Бога прийшла нині я!

Забери мене рідна матусю на Небо,
Попроси ти в Ісуса,щоб взяв Він до Се́бе!...».
Та голос враз ясно тоді прозвучав:
«Пізно кликати...»–чітко він серцю сказав.

В цьому шумі,серед всіх в цім залі,
Юнак плаче,в груди б'є себе:
–«Тепер пізно,це я точно знаю
І ця правда ріже так мене!

Мені казали,що все так і буде,
Що взавтра по іншому буду я жить.
Сьогодні гулянок достатньо вже буде,
Та не знав,що прийдеться так тяжко тужить!...».

Враз потихеньку в стиді і у муках
По сцені чоловік йшов а темноті.
Підняв серед шуму свій голос і руки,
Бажав,щоб почули усі:

–«Мені вас так жаль,що тут я вас бачу,
Знав істину,хоч лицемірно я жив.
Гріх я ховав,не сповідував правду
І цим я не Богу,а людям служив!...».

Ясно слова ці,як грім прозвучали,
Тиша настала,замовкли усі,
Тому,що той голос знайомий пізнали,
То їх був служитель,пізнали тоді...

Ти може вищого чину людина,
А може простий рядовий?
Та знай,що пришестя Господнього Сина,
Торкнеться й тебе друже мій.

Я не хочу,щоб з вас хтось ось так би зостався,
Щоб день той для тебе не став страшним сном.
Я хочу,щоб кожен з вас в Небо піднявся,
На ту славну зустріч з Ісусом Христом!Амінь

Автор–Валерій Погор;
Переклад Ангеліни Ющук